

РЕКТОРИ

Народився 21 серпня 1928 р. в м. Білоріченську (нині — Краснодарського краю Російської Федерації) в сім'ї робітника-залізничника.

У 1951 р. закінчив Ленінградський інститут інженерів залізничного транспорту. Трудову діяльність розпочав помічником машиніста тепловоза, працював машиністом, майстром, начальником цеху, старшим приймальником МШС у локомотивних депо Приволзької залізниці. В 1956—1960 рр. брав активну участь у становленні Улан-Баторської залізниці Монгольської Народної Республіки, де працював на посадах начальника тепловозного депо та начальника тягової дільниці. За активну трудову діяльність був нагороджений Почесною грамотою Ради Міністрів МНР.

Потім працював головним інженером локомотивного депо на станції Гребінка Полтавської області. Наприкінці 1961 р. став головним інженером служби локомотивного господарства в Управлінні Південної залізниці. Саме в цей час на залізниці розпочалася робота із заміни паровозів на тепловози. У 1966 р. — головний інженер Харківського відділення Південної залізниці.

Заочно навчався в аспірантурі ХІПТу, в 1968 р. захистив кандидатську дисертацію, присвячену зниженню витрат дизельного пального двигунами тепловозів. У 1972 р. був призначений на посаду ректора ХІПТу.

На початку 70-х рр. багато навчальних приміщень інституту були оснащені обладнанням, яке не відповідало реальному технічному рівню залізничного транспорту. За короткий термін були переобладнані аудиторія кафедри шляхів і шляхового господарства, лабораторії кафедр фізики, локомотивів, автоматики і телемеханіки, електронно-обчислювальної техніки, проведена докорінна реконструкція інститутського обчислювального центру.

«Ми велику увагу приділяємо оновленню інституту в дусі сучасних вимог естетики та ергономіки, — говорив А. З. Хомич. — Вважаємо, що оточуюча обстановка, робоче місце мають значний вплив на працездатність студента, викладача, співробітника. У нас модернізовані не лише навчальне обладнання лабораторій, кабінетів, кафедр, але й інтер'єри, аудиторні меблі. І все це завдяки ініціативі, ентузіазму, активності викладачів, робітників, службовців, студентів». До речі, ректор був автором конструкції красивих і зручних парт для аудиторій, виробництво яких організовувалося в навчально-виробничих майстернях інституту.

Під керівництвом Анатолія Захаровича хітівці вивчали досвід організації та забезпечення навчального процесу в залізничних вишах інших міст країни, розробляли свої ідеї та втілювали їх у життя. Була суттєво модернізована навчально-лабораторна база інституту, активно застосовувалися нова

**ХОМИЧ
Анатолій
Захарович**

*Ректор ХІПТу,
1972–1980 рр.*

*Кандидат
технічних наук,
професор,
член-кореспондент
Транспортної
академії України*

техніка й нове обладнання. Діяло три галузеві науково-дослідні та 63 навчальні лабораторії. ХІПТ став базовим інститутом Головного управління навчальних закладів МШС СРСР з питань нової організації, технічного та естетичного забезпечення навчального процесу.

У цей час наукові колективи інституту здійснили чимало прикладних досліджень. З 1978 р. широко використовується укладання договорів про науково-технічне співробітництво з Південною залізницею, промисловими підприємствами Харкова та області. Метою цих договорів було запровадження у виробництво нових досягнень науки й техніки, наближення підготовки кадрів до потреб виробництва, економія коштів. Ректор став ініціатором створення науково-дослідного інституту на громадських засадах, появи філіалів кафедр на залізничних підприємствах.

Із березня 1980 р. А. З. Хомич працював у Раді Міністрів УРСР. З жовтня 1986 р. по квітень 1988 р. — заступник голови Ради Міністрів Української РСР. Учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

З 1988 р. — радник ректора ХІПТу, професор кафедри експлуатації та ремонту рухомого складу.

Автор 138 наукових праць, у тому числі підручника та трьох монографій; 23 винаходів. За підручник «Двигатели внутреннего сгорания (тепловозные дизели и газотурбинные установки)» отримав звання лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки. Підготував сім кандидатів технічних наук.

Депутат Верховної Ради УРСР X та XI скликань. За сумлінну працю нагороджений орденами: Жовтневої революції, Трудового Червоного прапора, «Знак Пошани», Жовтневої революції, Дружби Народів; чотирма медалями, Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, знаком «Почесному залізничнику», трьома медалями ВДНГ.